

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119211776
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5119211776.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky a A. C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, 010 01 Žilina, dieťa rodičov matky: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpenej splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária Hagara – Hagarová, s.r.o., so sídlom D. Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498 a otca: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXXX/XX, XXX XX G., zastúpeného splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, 010 01 Žilina, IČO 47 253 339, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 37P/206/2019-457 zo dňa 11. novembra 2022, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu m e n í tak, že

otec detí je povinný prispievať na výživu maloletého A. B. zvýšeným výživným za čas od 22.10.2019 do 31.08.2021 sumou 200,- eur mesačne a za čas od 01.09.2021 naďalej sumou 220,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí.

Otec detí je povinný prispievať na výživu maloletej A. C. B. zvýšeným výživným za čas od 22.10.2019 naďalej sumou 160,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí.

Zameškané výživné na maloletého A. B. za čas od 22.10.2019 do 07.12.2023 v sume 2.652,60 eur sa otcovi detí povoľuje splácať v splátkach po 80,- eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky včas a to k rukám matky detí.

Zameškané výživné na maloletú A. C. B. za čas od 22.10.2019 do 07.12.2023 v sume 632,90 eur sa otcovi detí povoľuje splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok, v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky včas a to k rukám matky detí.

Vo zvyšnej časti návrh matky detí zamietá.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 37P/206/2019-457 zo dňa 11.11.2022 rozhodol tak, že otec je povinný prispievať v období od 22.10.2019 do 31.12.2021 na maloletú A. C. zvýšeným výživným v sume 160,- Eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 200,- Eur

mesačne, v období od 01.01.2022 na maloletú A. C. zvýšeným výživným v sume 180,- Eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 220,- Eur mesačne vždy do 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred k rukám matky (výrok I.). Dĺžné výživné za obdobie od 22.10.2019 do 30.11.2022 vo výške 3.665,50 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur mesačne spolu s bežným výživným s prvou splátkou po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok (výrok II.). Týmto menil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016 v časti výšky vyživovacej povinnosti otca (výrok III.). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.). Súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného otca na maloleté deti v súlade s § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“). K osobným pomerom maloletých detí uviedol, že maloletý A. bol v čase poslednej úpravy výživného žiakom 4. ročníka základnej školy (ďalej len „ZŠ“) a navštevoval futbalový krúžok. V čase podania návrhu na zvýšenie výživného bol žiakom II. stupňa ZŠ a v čase rozhodovania súdu žiakom 2. ročníka strednej školy. Prostredníctvom futbalového klubu sa venuje futbalu, pričom okresný súd ustálil matkou uvedené vyčíslené výdavky nasledovne: strava 150,- eur, lieky 10,- eur, obuv a oblečenie 70,- eur, poistenie 20,- eur, škola a internet 20,- eur, hygiena 10,- eur, vreckové 20,- eur, športové oblečenie a kopačky 50,- eur, benzín, tréningy, doprava na zvoz a zápasy 50,- eur. Zohľadnil skutočnosť, že maloletý pre únavovú zlomeninu 1,5 roka sa futbalu nevenoval. Spolu odôvodnené výdavky maloletého syna v r. 2019-2021 ustálil na sumu 400,- eur. V dôsledku udalostí na Ukrajine mal za to, že došlo k podstatnému zvýšeniu cien od r. 2022 všetkých položiek týkajúcich sa výdavkov maloletého a preto považoval odôvodnené výdavky maloletého A. v sume 450,- eur po tejto zmene. Pri pomeroch malotej A. C. okresný súd vychádzal z toho, že v čase poslednej úpravy výživného navštevovala 1. ročník ZŠ, kde krúžky nemala platené. V čase podania návrhu na zvýšenie výživného malotej navštevovala II. stupeň ZŠ a v čase rozhodovania bola v 8. ročníku ZŠ. V r. 2020 chodila do jazykovej školy. Za odôvodnené výdavky malotej považoval výdavky na stravu 140,- eur, lieky 10,- eur, oblečenie 70,- eur, poistné 20,- eur, škola + internet 20,- eur, hygiena 20,- eur, vreckové 20,- eur, t. j. spolu výdavky mesačne v r. 2019 a 2021 vo výške 300,- eur. Za zvýšené od začiatku roku 2022 súd považoval výdavky v sume 340,- eur v súvislosti s vojnou na Ukrajine. Pokiaľ išlo o osobné pomery matky vychádzal z toho, že v čase určenia vyživovacej povinnosti mala príjem z pracovného pomeru 900,- eur. V súčasnosti matka u rovnakého zamestnávateľa dosahuje príjem vo výške 1.070,46 eur a v čase rozhodovania súdu 1.152,47 eur. Zároveň poberala invalidný dôchodok vo výške 345,20 eur a v r. 2022 vo výške 369,40 eur. Matka od poslednej úpravy výživného nadobudla trojizbový byt a vlastní 13-ročné osobné motorové vozidlo. Otec v čase poslednej úpravy výživného bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, kedy mal úspory z hokejovej činnosti. V r. 2017 získal oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti so zameraním na stavebnú činnosť. Výšku príjmu preukázal daňovými priznaniami a faktúrami. Z vyporiadania BSM nadobudol byt, ktorý v r. 2022 predal. V čase rozhodovania okresného súdu bol vlastníkom pozemku parcela č. 953/179 trvalý trávnatý porast o výmere 1500 m², na ktorom sa realizuje výstavba rodinného domu. Zároveň nadobudol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Kodiaq vo výške 36.000,- eur, ktorý financoval formou lízingu. V čase rozhodovania mal úver od H. A. A. vo výške 15.000,- eur, ktorý splácal po 120,- eur. Okresný súd mal zato, že otec svoj skutočný príjem zatajuje, keďže jeho vyjadrenia boli v logickom rozpore, keď na pojednávaní v r. 2019 povedal, že pracuje ako živnostník pre spoločnosť JAMEN-STAV, s.r.o. a má príjem len z faktúr z tejto spoločnosti. Z výpisu z jeho účtov však vychádzali platby od iných subjektov, a to spoločnosti AYYA SALMET s.r.o. vo výške 1.910,25 eur, platby bez uvedenia platcu v celkovej výške 1.700,- eur a z ďalšieho účtu na meno otca vo I. J. boli otcovi vyplatené platby bez uvedenia platcu v celkovej výške 8.960,- eur, od JAMEN-STAV, s.r.o. spolu vo výške 2.350,- eur, od G. B. spolu vo výške 2.000,- eur, od K. G. 370,- eur, od G. J. 320,- eur a L. H. 213,80 eur. Otec nevedel uviesť ich dôvod. Taktiež okresný súd prihliadal na to, že napriek tomu, že otec uviedol, že nepracuje načierno, neskôr priznal, že chodil kamarátovi, ktorý staval dom a ten mu dával finančné prostriedky vo výške 20,- až 30,- eur na deň, ktoré on nefakturoval. Rozporné boli aj jeho tvrdenia, že firme JAMEN-STAV, s.r.o. mesačne fakturuje sumu 900,- až 1.000,- eur, pričom zároveň na pojednávaní v novembri 2022 uviedol, že v r. 2022 fakturované práce boli vo výške 3.250,- eur, kedy práce na zákazke v Liberci mali byť fakturované až po ich ukončení. Podiel fakturovaných prác predstavoval sumu necelých 300,- eur. Výdavky otcom tvrdené na pojednávaní predstavujúce bez plynu, elektriny a príspevku na stravu hradených priateľkou otca sumu 850,- až 900,- eur. Rozpor v tvrdeniach otca vyplýval aj z toho, že najprv uvádzal, že vlastní byt, kde vyčíslił výdavky na bývanie 138,80 eur, z čoho podľa jeho vyjadrení hradila priateľka 59,- eur a neskôr uviedol, že byt predal, býva v ňom v nájme a nájomné vo výške 300,- eur hradí jeho priateľka. Okresný súd pri posúdení otcových pomerov vychádzal z priemerného platu v stavebníctve

podľa portálu platy.sk, ktorý sa pohybuje v rozmedzí 1.045,- až 2.254,- eur, z čoho priemer vychádzal 1.649,50 eur, v čistom 1.229,- eur. Išlo o výšku príjmov, ktoré fakticky otec aj v r. 2020 uvádzal, pričom okresný súd mal za to, že je v schopnostiach otca vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav a prax v odbore a možnostiach na trhu v danom odbore dosiahnuť takýto príjem. Podľa okresného súdu obdobie Covidu nemalo na oblasť stavebníctva až taký výrazne negatívny vplyv ako na niektoré iné sektory. Otec poberal dotácie SOS, pričom z výpisov z účtu otca vyplývalo, že v tomto období mal príjmy, ktorých ekonomický dôvod nevedel uviesť. Zároveň priznal príjem z brigádnických činností a to, že mu splácala pôžičku jeho priateľka. Otec neuviedol na čo boli použité peňažné prostriedky, ktoré mu požičal brat a ktoré mu otec vrátil z pôžičky od A. A.. Zároveň okresný súd posudzoval majetkové pomery otca tak, že jeho výdavky na zakúpenie motorového vozidla v hodnote 36.000,- eur nepovažoval v celom rozsahu za nevyhnutné ale približne do sumy 20.000,- eur, keďže zabezpečenie dopravy otca do práce bolo možné realizovať aj motorovým vozidlom v nižšej hodnote. Zároveň z poisťky z 05.08.2009 okresný súd zistil, že medzi poisťovňou Deutscher Ring Sachversicherung – AG so sídlom v Nemecku a otcom bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorej predmetom bolo investičné životné poistenie pre prípad smrti a pre prípad dožitia, pričom poisťníkom bol otec, poisteným bol maloletý A.. Hodnota poistenia k 01.07.2018 bola 8.738,19 eur. Uvedenú poisťku otec podľa jeho vyjadrenia zrušil a založil účet vo M. N. L., na ktorom podľa výpisu za obdobie od 01.10.2020 do 31.10.2020 bol majetok na konci tohto obdobia 5.838,39 eur. Účet je vedený na meno otca, existuje a otec pravidelne prispieval sumou 25,- eur, čo od 31.10.2020 činilo prírastok za 35 mesiacov 875,- eur. Otec netvrdil a ani nepreukázal, že by mal maloletý A. na tieto financie nejaký právny nárok, preto okresný súd zahrnul tieto finančné prostriedky do majetkových pomerov otca, keďže v minulosti uhradil svoj dlh na výživnom zo zrušenej poisťky maloletej dcéry a nič mu nebránilo použiť ich na úhradu zvýšeného výživného. K odôvodneným potrebám maloletých detí tak za obdobie od 22.10.2019 do 31.12.2021 na maloletú A. C. odpovedajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca prispievať výživným v sume 160,- eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 200,- eur mesačne, v období od 01.01.2022 na maloletú A. C. zvýšeným výživným v sume 180,- eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 220,- eur mesačne. Súd nezapočítal otcom tvrdené vecné plnenia na deti, nakoľko ním predložené pokladničné doklady sú za obdobie pred podaním návrhu na zvýšenie výživného, pričom na kúpe bicykla pre maloletého A. sa podieľali aj matka a iní rodinní príslušníci a išlo o dar na narodeniny maloletého. Ďalej faktúra vystavená na R-Gol sp. z.o.o. Sp. K N. je na meno kupujúceho K. J.. Naposledy tiež na pojednávaní bola predložená faktúra za kopačky pre maloletého A., ktorým je výdavok, ktorý v obdobnej výške mala aj matka, nakoľko maloletému bolo potrebné zakúpiť dva páry kopačiek pre dva druhy povrchu, na ktorom športovú činnosť vykonáva. U matky detí došlo k navýšeniu jej príjmu, pričom matka začala poberať aj invalidný dôchodok. Súd však zohľadnil, že matka zabezpečuje maloletým deťom bývanie ako i osobnú starostlivosť. I keď rozsah osobnej starostlivosti už nie je taký ako u maloletých detí, mal za to, že matka ju zabezpečuje sama, styk otca s maloletými deťmi sa v zásade nerealizuje a to až na stretnutia otca v súvislosti s futbalom. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine zohľadniť osobnú starostlivosť matky o maloleté deti. Okresný súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania vyžiadaním správy z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o výške dotácií, ktoré poberal otec a opätovne žiadosťou na JAMEN-STAV, s.r.o. o výške fakturovaných prác otcom. Pri zamietnutí vykonania dôkazov vychádzal z toho, že uvedené dôkazy by preukazovali príjem otca len čiastočne s poukazom na súdom vyhodnotenú schopnosť, možnosti a majetkové pomery otca. Taktiež zamietol zvyšok návrhu matky vzhľadom na odôvodnenie rozsudku. Okresný súd určil zameškané výživné za obdobie od podania návrhu na začatie na súd dňa 22.10.2019 do konca mesiaca november 2022, nakoľko v čase doručenia tohto rozsudku už bude otec v omeškaní s výživným splatným v novembri 2022. Za obdobie od 22.10.2019 do 31.12.2021 došlo k zvýšeniu zvýšeného o 110,- eur, teda zameškané výživné za obdobie október 2019 predstavuje sumu 35,50 eur a za 26 mesiacov od novembra 2019 do decembra 2021 – 26 x 110,- eur sumu 2.860,- eur. Od 01.01.2022 do 31.11.2022 bolo výživné zvýšené o 150,- eur, čo predstavuje 11 mesiacov x 150,- eur t. j. 1.650,- eur. Spolu zvýšené výživné je 4.545,50 eur. V zmysle zhodných vyjadrení rodičov otec už uhradil nad rozsah doteraz určeného výživného sumu 880,- eur, takže ku dňu rozhodnutia okresného súdu zameškané výživné predstavovalo sumu 3.665,50 eur. Uvedenú sumu povolil otcovi splácať v splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Zároveň keďže došlo k zmene pôvodného rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca, túto zmenu vyjadril vo výroku rozsudku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“, tak že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže súd nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 až § 56 CMP. Zároveň nevyhovel návrhu otca na priznanie trov odvolacieho konania, nakoľko podľa § 58 CMP o nároku na náhradu trov konania a ich výške rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie

končí. Nie je možné otázku nároku na náhradu trov konania a ich výšku riešiť čiastkovo v odvolacom konaní a potom v konaní pred okresným súdom, ani v prípade, že by skoršie prvostupňové rozhodnutie na základe odvolania otca bolo odvolacím súdom zrušené, pričom odvolací súd vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nešlo o konečné rozhodnutie odvolacieho súdu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu dňa 19.12.2022 z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ zák. č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“. Otec žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu a určil primerané výživné na obe maloleté deti s prihliadnutím na jeho reálne možnosti, schopnosti, prípadne vec zrušil a vrátil na nové rozhodnutie. Vytýkal okresnému súdu, že opätovne nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu, keď vychádzal len z potenciálneho – priemerného platu v odbore stavebníctvo, v ktorom otec pracuje a nie z jeho reálne dosahovaného príjmu. Súd uložil povinnosť JAMEN-STAV s.r.o., aby predložila faktúry, avšak spoločnosť svoju povinnosť nesplnila a on o tom nemal vedomosť, súd ho na uvedené neupozornil a dozvedel sa to až na pojednávaní. Predložil preto návrh na doplnenie dokazovania predložením chýbajúcich vystavených faktúr za práce pre túto spoločnosť. Navrhovaný dôkaz otca súd zamietol bez relevantného odôvodnenia s poukazom na súdom vyhodnotenú schopnosť, možnosti a majetkové pomery otca. V prípade, ak by mu súd umožnil predložiť faktúry za r. 2022 zistil by príjem v sume 8.266,- eur do novembra 2022. Otec poukázal na to, že v odbore stavebníctvo je bežné, že v zimných obdobiach sa práca nedá vykonávať a ide o tzv. hluché obdobia od mesiaca do februára, preto je prvá faktúra vystavená až v siedmom mesiaci r. 2022. Zároveň jednotlivé faktúry on vystavuje až po dokončení práce na uvedenom úseku napr. faktúra 7/22 za stavebné práce na mieste výkonu – Višňové, ktoré sa vykonávalo od cca mesiaca november 2022 a po ich dokončení boli z jeho strany vyfakturované. On však poberá od spoločnosti JAMEN-STAV s.r.o. mesačné zálohy, aby mal finančné prostriedky na živobytie a úhrady svojich nevyhnutných výdavkov. Podľa otca detí okresný súd nebol oprávnený vychádzať z potenciálneho príjmu v odbore stavebníctvo a sťažil jeho dôkaznú pozíciu pri preukazovaní jeho príjmu. Ďalej vytýkal súdu posúdenie, že počas obdobia Covidu nedošlo k negatívnemu vplyvu, s čím on nesúhlasil, nakoľko bol dlhodobo vyhlásený zákaz vychádzania a viaceré prevádzky, na ktoré je jeho práca naviazaná boli zatvorené, čo mu znemožňovalo vykonávanie práce resp. vôbec nepracoval. Okresný súd preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pri určení príjmu otca, pričom vychádzal z príjmu, ktorý svojvoľne vyhodnotil ako priemerný príjem dosahovaný v odbore stavebníctvo a určil výšku výživného v prospech maloletých detí v rozsahu viac ako 30 % z určeného potenciálneho príjmu otca. Taktiež vytýkal, že okresný súd zle vyhodnotil údajný rozpor v jeho tvrdeniach v súvislosti s vlastníctvom bytu, keď otec býva v byte ako nájomca, avšak nájomné za byt v hodnote 300,- eur uhrádza jeho priateľka, s ktorou žije v predmetom byte. Za kúpnu cenu z predaja bytu otec kúpil pozemok parcela č. 953/179 – trvalý trávnatý porast o výmere 1500 m², na ktorom realizuje výstavbu rodinného domu, presnejšie výstavbu nízkoenergetického domu, ktorý je vhodnejšou, lacnejšou a ekonomickou alternatívou ako ušetriť a vyhnúť sa neustálemu zvyšovaniu nákladov spojených s užívaním bytu. Otec nesúhlasil s tým, ako posúdil okresný súd kúpnu cenu osobného motorového vozidla v prevyšujúcej časti nad 20.000,- eur za nie nevyhnutnú. Poukázal na to, že v r. 2017 ho zakúpil za finančné prostriedky, ktoré získal predajom starého auta a na doplatok za toto motorové vozidlo použil finančné prostriedky nadobudnuté z vyporiadania BSM. Motorové vozidlo používa pri dochádzaní do práce a bolo potrebné, aby bolo v dobrom technickom stave a nemusel vynakladať ďalšie financie na opravy, ktoré by si staršie a lacnejšie vozidlo bezpochybné vyžadovalo. Žiadnym spôsobom sa preto neobohatil na úkor maloletých detí. Okresný súd zle posúdil zrušenie poisťky maloletej dcéry, keďže sa jednalo o výnimočnú situáciu, kedy otec reálne nemal dostatok finančných prostriedkov na plnenie svojich záväzkov a jedinou možnosť ako vyplatiť exekúciu, vedenú na jeho osobu spolu s úhradou nedoplatku na výživnom maloletých detí, použil predmetné sporenie, aby sa vyhol ďalšiemu zadĺženiu. S týmto súhlasila aj matka. V súčasnosti otec nemá súhlas na takéto použitie nasporených peňazí, čo okresný súd posúdil v jeho neprospech. Zároveň sa s matkou dohodol, že pri zrušení poisťky dcéry, matka otvorí nový účet pre sporenie na maloletú dcéru, na ktorý bude matka samostatne prispievať a zároveň on otvorí účet pre syna, na ktorý bude pravidelne prispievať za účelom zabezpečenia jeho budúcnosti. Tento účet nesie názov „zabezpečenie detí“, na ktorý otec môže prispievať dobrovoľnou čiastkou, ktorá nie je podmienená pravidelnosťou a to podľa svojich možností. Zrušenie ďalšieho sporenia pre svojho syna by otec považoval za neúčelné a ukrátenie syna o finančné prostriedky, ktoré by mohol v dospelosti využiť na lepší štart na zaradenie sa do normálneho života. Okresný súd podľa otca detí pochybil, pokiaľ navýšenie príjmu matky nezohľadnil pri posudzovaní výšky výživného a ani podstatnú zmenu možností, schopností a majetkových pomerov na strane otca, ku ktorej došlo v negatívnom slova zmysle, nakoľko

otec ukončil svoju hokejovú kariéru, začal podnikáť ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá činnosť v rozhodnom období aj v dôsledku pandémie značným spôsobom bola negatívne ovplyvnená. Finančné prostriedky, ktoré mal otec naštrené z hokejovej kariéry potreboval aj na plnenie vyživovacej povinnosti a úhradu ďalších potrieb, jeho práce, seba a svojej rodiny. Vzhľadom na uvedené okresný súd nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov na strane matky, ktorej príjem sa výrazne zvýšil, avšak neprešetroval jej reálny príjem. Nezabezpečil v rámci doplňajúceho dokazovania relevantný dôkaz, ktorý by preukázal príjem matky, pričom matka svoj príjem zámerne neuviedla, čo svedčí, že na pojednávaní dňa 11.11.2022 táto pri uvádzaní výšky príjmu účelovo neuviedla príjem, ktorý poberá aj z invalidného dôchodku a až následne na túto skutočnosť v závere pojednávania poukázal súd. Okresný súd sa nezaoberal dôvodmi nestretávania sa otca s deťmi, kedy zo strany otca je prejavovaný dostatočný záujem, avšak tieto ho rázne odmietajú a nechcú sa s ním stretávať. Keďže sa jedná o väčšie deti, ktoré nemôže nikto prinúť, aby sa stretávali s otcom a pokiaľ nie sú niekým ovplyvnené, on preto netrvá na iných dostupných zákonných prostriedkoch, aby sa domáhal styku s nimi. Ponecháva to na „vekové dozretie“ detí, kedy deti svojvoľne a dobrovoľne nikým neovplyvnené rozhodnú znova obnoviť s otcom hoci aj nepravidelné stretávanie. V minulosti stretávanie otca s oboma maloletými deťmi prebiehalo bez problémov, dcéra vynikajúco vychádzala s otcovou priateľkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, kedy chodili na spoločné dovolenky, nákupy a výlety, avšak neskôr nastala radikálna zmena v chovaní najmä zo strany dcéry, čo otec detí odôvodňuje ovplyvňovaním zo strany matky. Napriek tomu sa on snaží s oboma deťmi kontaktovať telefonicky, aj keď mu oni ani nezdvihnú hovor a nezavolajú naspäť. Otec pripojil faktúry s dátumom vystavenia 30.10.2022, 30.09.2022, 31.08.2022, 01.07.2022, 03.12.2022 vystavenými odberateľom JAMEN-STAV s.r.o.

3. Kolízny opatrovník detí vo vyjadrení zo dňa 25.12.2022 súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

4. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu otca zo dňa 11.01.2023 uviedla, že okresný súd pri zisťovaní príjmov, sociálnych a majetkových pomerov rodičov ako i odôvodnených potrieb maloletých detí vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, kedy jej príjem bol preukázaný potvrdením od zamestnávateľa a dokladom o poberaní invalidného dôchodku a riadne posúdil a vyhodnotil nárast jej príjmov. Príjem otca z podnikania nebol preukázaný, hoci mu povinnosť vyplýva z § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Okresný súd mal k dispozícii daňové priznania otca za r. 2018 – 2021 a niektoré faktúry do r. 2021. Z daňových priznaní však vyplýva, že príjem otca by nepostačoval na úhradu ním deklarovaných výdavkov. Príjem za r. 2022 nepreukázal otec vôbec, napriek tomu, že tvrdil, že jediným obchodným partnerom je mu od r. 2019 spoločnosť JAMEN-STAV s.r.o. a nevedel odôvodniť príjmy od tretích osôb na svojom osobnom účte. Spoločnosť JAMEN-STAV s.r.o. na opakovanú výzvu súdu nereagovala. Na pojednávaní dňa 11.11.2022 otec navrhol vykonať dokazovanie vyžiadanimi si faktúr od spoločnosti JAMEN-STAV s.r.o. Podľa matky takýto návrh nebol prednesený a povinnosť preukázať mu vyplývala z § 63 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine. Vzhľadom na správanie a pasivitu otca v celom konaní v spojení s jeho opakovanými žiadosťami o odročenie pojednávania bolo možné predpokladať, že by sa konanie opäť z dôvodu na strane otca predĺžilo a porušili by sa práva detí, ktoré na zákonné výživné čakajú od r. 2019. Otec sa nemôže reálne odvolávať len na svoj reálny príjem, nakoľko sa pri rozhodovaní o výške výživného vo vzťahu k povinnému rodičovi neberú do úvahy len reálne zárobky, ale aj potencialita príjmu. Ak je otec zdravý v produktívnom veku, v záujme zabezpečenia výživy svojich maloletých detí je v jeho možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si dostatočný príjem z pracovného či obdobného pomeru a nemožno akceptovať, že otec pracuje za príjem, ktorý má vyplývať z daňových priznaní alebo vystavených faktúr. Nezrovnalosti o príjme otca vyplývali z podania zo dňa 11.11.2020, v ktorom uvádzal mesačný príjem 300,- eur, vyjadrenia otca na pojednávaní zo dňa 03.12.2020, v ktorom uviedol priemerný mesačný príjem 1.200,- eur netto s tým, že v r. 2019 mal vyšší príjem, vyjadrenia otca na pojednávaní dňa 29.04.2021, v ktorom už príjem 1.200,- eur spochybnil a odkázal na daňové priznania, pričom z daňového priznania za r. 2020 vyplýva priemerný mesačný príjem 162,- eur netto, odvolania voči prvému rozsudku zo dňa 16.07.2021, v ktorom uvádza priemerný mesačný príjem 814,- eur netto, vyjadrenia otca na pojednávaní zo dňa 11.11.2022, v ktorom uviedol, že mesačne fakturuje 900,- až 1.000,- eur spoločnosti JAMEN-STAV s.r.o. a odvolania voči druhému rozsudku zo dňa 19.12.2022, v ktorom uvádzal, že vystavil faktúry v mesiaci 7-11/2022 päť faktúr v sume 8.266,- eur a príjem v r. 2022 tak by vychádzal na 689,- eur brutto. V danej situácii sa otec snaží skutočnosť o jeho príjme inak prezentovať v priebehu konania a v súlade s § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine sa na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihlíada aj vtedy, ak sa tento vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového

prospechu a rovnako sa prihladne na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Matka detí odkázala aj na argumentáciu vyplývajúcu z rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1335/14 zo dňa 29.05.2014. Podľa nej okresný súd dôkladne preskúmal výšku odôvodnených potrieb obidvoch maloletých detí, pričom otec sa nemôže spoliehať na to, že matka bude v prevažnej miere zabezpečovať výživu maloletých detí a on sa nebude podieľať na nákladoch na ich výživu zodpovedajúcim spôsobom ich odôvodneným potrebám, nakoľko matka si svoju vyživovaciu splnila a dosiahla aj plným výkonom osobnej starostlivosti a uspokojovaním ich bytových potrieb. Otec v odvolaní nespochybnil odôvodnené výdavky maloletých detí, pričom tieto súd určil tak, že otec sa bude v obidvoch prípadoch podieľať len v podiele 50 %, pričom matka sa podieľa na úhrade 50 % odôvodnených výdavkov detí a osobne sa stará o maloleté deti, s ktorými sa otec nestýka. Matka im vzhľadom na vek dcéry a aktivity maloletého venuje celý voľný osobný čas. Keďže otec nepreukázal dôsledne svoje výdavky, súd v rámci vyšetrovacej povinnosti zistil, že otec svoj skutočný príjem zatajuje a odôvodnene vychádzal z potenciality príjmu otca a nespochybnených odôvodnených výdavkov detí. Otec v konaní navrhol zvýšenie výživného o 10,- eur na každé dieťa, pričom k poslednej úprave výživného došlo v r. 2016 t. j. pred šiestimi rokmi. Maloletým deťom vzrástli výdavky v súvislosti s nástupom do vyššieho stupňa vzdelávania, rozvoj voľnočasových aktivít i nárastom cien za jednotlivé položky tvoriace ich výdavky. Matka detí vzhľadom na vyššie uvedené skutkový a právny stav veci navrhla, aby odvolací súd I. a II. výrok rozsudku okresného súdu potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení doručenom dňa 10.02.2023 k vyjadreniu matky uviedol, že okresný súd sa ani len nepokúsil v konaní preukázať skutočný príjem výživou povinnej osoby a zároveň tvrdil, že tento nepreukázal bez ohľadu na skutočnosť, že v spise sa nachádzali daňové priznania za r. 2018 až 2021, faktúry a výpisy z účtu otca za obdobie začatia konania až do vyhlásenia rozsudku č. k. 37P/206/2019-308 zo dňa 31.05.2021. Pokiaľ nepredložil otcov zamestnávateľ faktúry, súd bol oprávnený ho vyzvať na dodatočné splnenie povinnosti, prípadne vyzvať otca na ich predloženie, nie však brať túto skutočnosť v neprospech otca. On žiadnu povinnosť uloženú súdom neporušil, nakoľko mu žiadna nebola uložená, pričom svoj príjem riadne preukazoval a plnil výzvy súdu počas celého konania. Okresný súd mal za účelom riadneho zistenia príjmu výživou povinnej osoby žiadosti vyhovieť, nakoľko povinnosť riadne zhodnotiť majetkové pomery matky aj otca uložil odvolací súd uznesením a nebránila tomu žiadna objektívna prekážka. Keďže však odmietol vykonať navrhnuté dôkazy a nebolo možné otcovi ich doložiť ani dodatočne a to v rozpore s rozsudkom odvolacieho súdu, je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. Pokiaľ ide o tvrdenie o úmyselnom predlžovaní konania otec uviedol, že ak súd vyhodnotil, že existujú dôležité dôvody a odročil pojednávanie, boli ním uvádzané dôvody odročenia vyhodnotené ako oprávnené. Argumentácia matky je podľa otca logickým, argumentačným aj právnym nezmyslom, keďže podľa nej by otec mal vždy si zabezpečiť taký príjem, aby bol schopný pokrývať súdom stanovené výživné akýmkoľvek spôsobom bez ohľadu na jeho vlastné majetkové potreby, keďže takýmto spôsobom by dochádzalo povinnej osobe k nemožnosti viesť dôstojný život a to aj z pohľadu možných trestnoprávných dôsledkov a určení neprimerane vysokého výživného čo by bolo menej prospešné ako primerané zvýšenie výživného. Postupom súdu sa nemá najskôr určiť neprimerane vysoké výživné z potenciálneho príjmu, ktoré povinná osoba nedosahuje a následne prinútiť výživou povinnú osobu, aby tento príjem dosiahla, keďže povinnosťou súdu je zistiť príjem výživou povinnej osoby a následne určiť na základe takto zisteného príjmu výživné. Takýmto spôsobom by bolo možné bezdomovcovi bez práce s vyštudovanou vysokou školou v odbore, v ktorom sa dosahuje priemerný príjem 2.000,- eur určiť výživné 2.000,- eur a uložiť mu povinnosť, aby tento príjem pod hrozbou exekúcie, či trestnoprávných následkov reálne dosahoval. V danom prípade nie je zrejmé ako sa súd stotožnil s argumentom matky k údajnému vzdaniu sa výhodnejšieho zamestnania, či neprimeraným majetkovým rizikám. Súd zároveň určil výživné na hornej hranici potenciálneho príjmu, avšak otec takýto príjem nedosahuje, nemožno z toho vyvodiť, že sa automaticky vzdal výhodnejšieho zamestnania, keďže štatisticky je vyššia pravdepodobnosť natrafiť na ponuku s nižším ponúkaným príjmom ako je 1.200,- eur. Taktiež úver na zakúpenie motorového vozidla, ktoré nevyhnutne otec potrebuje k svojej práci nemôže byť považovaný za neprimerané majetkové riziko, o to viac, ak zakúpenie motorového vozidla nie je takisto posudzované rovnakým spôsobom u matky. Pokiaľ ide o výpočty údajných nezrovnalostí tvrdených matkou, s čím sa okresný súd vypořádaval vágne, že vlastne matka poberá invalidný dôchodok, tvrdenia otca je potrebné vykladať v kontexte s tvrdeniami uvádzanými v predchádzajúcich podaniach, ako aj odvolania najmä so štandardným obdobím fakturácie a obdobím, kedy je možné činnosť vykonávať. Zároveň vzhľadom na časové rozdiely medzi jednotlivými úkonmi je zjavné len to, že dosahovaný príjem sa v čase menil, čo pri charaktere predmetu činnosti nie je vôbec neobvyklé. Pokiaľ išlo o platby, na ktoré si na pojednávaní otec nespomenul, mohli byť

zrealizované z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v rámci programu prvej pomoci podnikateľom, pričom súd si mohol to spojiť s tvrdeniami otca bez toho, aby otec to explicitne uviedol. Tieto príjmy však nie sú predmetom dane z príjmu, a teda ich v daňovom priznaní neuviedol, napriek tomu sa okresný súd s tým vysporiadal tak, že otec svoje príjmy zatajuje. Keďže zároveň dar v hodnote do 500,- eur, za ktorý možno považovať nepatrnú odmenu za pomoc kamarátovi nepodlieha zdaneniu, sú nesprávne skutkové tvrdenia okresného súdu, ktorý otca obvinil, že pracuje načierno. Ide o zjavné arbitrálne posudzovanie dôkazov, na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Taktiež záver súdu v bode 40. rozsudku ohľadom majetku je nesprávny, keďže v priebehu konania došlo k zmene vlastníckych vzťahov k bytu a suma úhrady za užívanie bytu sa zvýšila, keďže okrem zálohových platieb otec musel uhrádzať aj službu prenajímania bytu. V spise sa nachádzajú podklady vrátane faktúr, daňových priznaní a výpisov z bankového účtu a podklady z ktorých je možné zistiť skutočný príjem na účely určenia výšky výživného v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi SR. Pokiaľ sa jedná o argumentáciu ohľadom osobnej starostlivosti, maloletý A. u otca býval niekoľko mesiacov pokiaľ hrával futbal v Martine a otec zabezpečoval jeho potreby. K bráneniu styku však dochádza ovplyvňovaním zo strany matky. On rozporoval v každom podaní na súd výdavky na maloleté deti, pokiaľ sa jedná o výdavky na ošatenie resp. ich ako nadhodnotenú označil aj súd v bode 36. rozsudku. Nie je pravdivé tvrdenie matky, že venuje deťom všetok svoj osobný čas, keďže maloletý A. si účasť na svojich osobných aktivitách rieši väčšinou samostatne a svojpomocne vzhľadom na svoj vek, pričom v minulosti jeho účel zabezpečoval on ako otec. Pokiaľ išlo o argument matky, že výživné je stanovené na 50 % hodnoty otec poukázal na to, že nie je úlohou súdu rozdeliť výživné matematicky spravodlivo medzi obidvoch rodičov, ale určiť výživné s prihliadnutím na majetkové pomery výživou povinných osôb v súlade s právnymi predpismi SR a ustálenou rozhodovacou praxou súdov SR. Keďže okresný súd bez toho, aby skúmal skutočný príjem otca za účelom rýchleho vydania rozsudku a nastúpenia účinkov jeho vykonateľnosti rozhodol o výživnom len na základe potenciálneho čistého príjmu zisteného zrejme internetovým prieskumom trhu, ktorý otec nedosahuje ani počas celého konania nedosahoval, nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je zároveň naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Porušením rozhodovacej praxe je skutočnosť, že súd určil výživné na hornej hranici potenciálneho príjmu bez toho, aby svoje stanovisko relevantne odôvodnil, čo je v rozpore so zaužívanou súdnou praxou, v rámci ktorej by súdy mali určovať výživné na všetky vyživované osoby vo výške 20 až 30 % z príjmu vyživovanej povinnej osoby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoP/15/2016. V tomto prípade súd určil značne nadhodnotenú výživnú vo výške 33 % z potenciálneho príjmu výrazne nad rámec zaužívanej praxe bez toho, aby sa zaoberal skutočným príjmom, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Takýto rozsudok je zároveň nepreskúmateľný a jeho potvrdenie by viedlo k nepredvídateľnosti rozhodovacej činnosti resp. porušeniu princípu predvídateľnosti práva. V spojení s navýšením celkového výživného o 60 % pôvodnej sumy možno konštatovať, že ide o navýšenie výrazne neprimerané pomerom oprávnených a povinných. Otec zotrval na svojich návrhoch ohľadom zmeny rozsudku resp. jeho zrušenia a vrátenia okresnému súdu.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozsudku, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) a po doplnení dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1, 2 CSP) dňa 07.12.2023, zmenil rozsudok okresného súdu (§ 388 CSP) z nasledovných dôvodov:

7. Predmetom tohto odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku okresného súdu, ktorý po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu rozhodol o návrhu matky detí na zvýšenie výživného tak, že otec je povinný prispievať v období od 22.10.2019 do 31.12.2021 na maloletú A. C. zvýšeným výživným v sume 160,- eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 200,- eur mesačne, v období od 01.01.2022 na maloletú A. C. zvýšeným výživným v sume 180,- eur mesačne a na maloletého A. zvýšeným výživným v sume 220,- eur mesačne vždy do 15. dňa tohto ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Dĺžné výživné za obdobie od 22.10.2019 do 30.11.2022 vo výške 3.665,50 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur mesačne spolu s bežným výživným s prvou splátkou po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Týmto menil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016 v časti výšky vyživovacej

povinnosti otca. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane detí, tak aj na strane rodičov.

9. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napr. vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspíevaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napr. v dôsledku vzhľadom, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať navyše skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k dieťaťu.

10. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom dokazovania vykonaného okresným súdom a napadnutého rozhodnutia konštatuje, že okresný súd sa v danej veci zaoberal porovnaním okolností v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe.

11. Pokiaľ ide o určenie výživného na maloleté dieťa odvolací súd poukazuje na to, že Zákon o rodine neurčuje konkrétnu výšku výživného (okrem minimálneho, ktoré je každý rodič bez ohľadu na svoje možnosti a schopnosti povinný platiť), stanovuje iba kritériá, z ktorých má súd rozhodujúci o vyživovacej povinnosti rodiča vychádzať. V § 62 ods. 1 Zákona o rodine je určený základ nároku dieťaťa na výživné od svojho rodiča až do doby, kým nie je schopné sám sa živiť a v odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je určená rodičom povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov s výslovným zakotvením, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd prihliadať podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. V § 62 ods. 5 prikazuje Zákon o rodine súdu, aby nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval. Výšku výživného reguluje Zákon o rodine aj v § 75 ods. 1 odôvodnenými potrebami oprávneného.

12. Otec detí v odvolacích námietkach proti rozsudku okresného súdu vytýkal súdu, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň nevykonával navrhnuté dôkazy. V konkrétnostiach hlavne to, že súd nevychádzal z jeho reálneho príjmu ale potencionálneho – priemerného platu v odbore stavebníctvo. Taktiež, že došlo k navýšeniu príjmu matky, ktorú skutočnosť súd nezohľadnil pri posudzovaní výšky výživného ani náležite neskúmal a teda nevykonával ďalšie doplňujúce dokazovanie.

13. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom a z doplneného dokazovania a to vzhľadom na to, že podľa § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci a v súlade s § 36 CMP vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu, doplnil dokazovanie v tom rozsahu, že zabezpečil do spisu ďalšie písomné dokazné prostriedky a vypočul účastníkov konania za účelom zistenia ich osobných, zárobkových a majetkových pomerov.

14. Zo zadovážených dôkazných prostriedkov a to konkrétne z daňového priznania otca k dani z príjmov fyzickej osoby za obdobie r. 2022 zistil hrubé príjmy otca vo výške 13.229,- eur a preukázateľne zaplatené poisťné z príjmov vo výške 3.097,08 eur. Zo zmluvy o úvere H. A. A., L. zo dňa 21.10.2022 vyplýva, že predmetom zmluvy je poskytnutie medziúveru matke vo výške 47.400,- eur. Z potvrdenia MŠK Žilina a. s., futbalový klub v Žiline v spojení s komunikáciou zo dňa 31.10.2023 mal zistené, že maloletý A. je hráčom MŠK Žilina, pričom momentálne pôsobí na hosťovaní vo futbalovom klube MFK Bytča. Z dokumentu nachádzajúcim sa na internetovej stránke O. zistil, že otec v sezóne v 2015/2016 odohral za HK95 Považská Bystrica 35 zápasov v druhej lige a za HC Prešov jeden zápas. V sezóne 2016/2017 odohral v druhej slovenskej lige za HK95 Považskú Bystricu 43 zápasov a v sezóne 2017/2018 odohral za MHK Martin v tretej lige 28 zápasov. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 18.04.2019 (č. l. 657 spisu) odvolací súd zistil, že pokles matky vykonávať zárobkovú činnosť od 18.04.2019 je 65 %, za čo jej bude vyplácaná suma v zmysle poklesu tejto schopnosti. Podľa rozhodnutí Sociálnej poisťovne bol matke zvýšený dôchodok a to zo dňa 28.11.2019 od 01.01.2020 na sumu 355,- eur mesačne, ďalej zo dňa 03.12.2020 od 01.01.2021 na sumu 364,60 eur, zo dňa 02.12.2021 od 01.01.2022 na sumu 369,40 eur mesačne. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 01.12.2022 súd zistil, že matke bol zvýšený invalidný dôchodok od 01.01.2023 na sumu 413,- eur mesačne. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 07.02.2023 mal preukázané, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť matky je od 06.02.2023 naďalej 65 %. Z výpovede otca zistil, že vklady na účte otca rovnako ako platby od osoby K. J., vykonávala otcova partnerka K. J..

15. Rozsudkom č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016 Okresný súd Žilina, rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí, obe maloleté deti zveril do starostlivosti matky. Otca zaviazal k povinnosti mesačne prispievať na výživu maloletej A. C. sumou 120,- eur mesačne a na maloletého A. sumou 130,- eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky Zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi a matku zaviazal deti na stretnutie s otcom pripraviť. V čase keď rozhodoval o tejto úprave maloletý A. a maloletá A. C. navštevovali I. stupeň ZŠ. Odvolací súd mal preukázané, že otec v čase pred určením úpravy jeho vyživovacej povinnosti dosiahol v r. 2015 za obdobie 05/2015 až 08/2015 ako pomocný stavebný robotník čistý mesačný príjem – 98,63 eur (viď č. l. 44 spisu). Za obdobie od 16.06.2014 do 13.01.2015 mal čistý mesačný príjem 299,69 eur (viď č. l. 53 spisu). V r. 2016–2017 mal príjem približne 4.300,- eur, keď hral v HK 95 Považská Bystrica 1. slovenskú ligu odohral 43 zápasov a za zápas mal približne 100,- eur ako odvolací súd zistil z výsluchu otca na pojednávaní dňa 21.11.2023 na č. l. 646 spisu na strane 5 (43 zápasov x 100 eur t. j. spolu 4.300,- eur, čo mesačne činí 358,33 eur; 4.300,- eur : 12 mesiacov = 358,33 eur). Od 26.06.2017 získal otec oprávnenie k živnostenskému podnikaniu (viď č. l. 99 spisu). V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (ďalej len „BSM“) vlastnil s matkou rodinný dom a 2 motorové vozidlá.

16. Pokiaľ išlo o námietky uvedené otcom detí v odvolaní súd čiastočne musel dať za pravdu argumentácii otca, keďže vzhľadom na povinnosť súdu podľa vyšetrovacej zásady zistiť skutočný stav veci, mal okresný súd zistiť príjem otca v súlade s vyšetrovacou zásadou podľa § 35 a § 36 CMP. Okresný súd určil príjmy podľa svojej úvahy pri aplikácii princípu potenciality a zamietol návrh otca na doplnenie dokazovania faktúrami, ktoré nepredložila spoločnosť JAMEN-STAV s.r.o. na výzvu súdu. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby, ktorá je povinná platiť výživné oprávnenej osobe, súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, ktoré by povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. V danom prípade pokiaľ otec predložil doklady za účelom preukázania jeho príjmov, resp. navrhoval dôkazy na preukázanie jeho príjmov, okresný súd disponoval daňovými priznaniami (príp. chýbajúce daňové priznania si mohol zabezpečiť a prípadné rozpory odstrániť výsluchom účastníkov príp. ďalšími dôkazmi) a disponoval účtami otca, nemôže dôjsť k záveru, že je daná možnosť uplatnenia princípu potenciality. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine je rodič, ktorý má príjmy aj z inej ako závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnenie údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností na rozhodnutie. Za takéto dôkazy môžu slúžiť daňové priznania za príslušné kalendárne obdobie, prípadne ďalšie účtovné dokumenty (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. mája 2016, sp. zn. 6Cdo/138/2015). V prípade, že si túto povinnosť nesplní nastupuje fikcia príjmu. V súlade s § 63 ods. 1 Zákona o rodine sa právna domnienka o potenciálnom príjme otca aplikuje len vtedy, keď povinný rodič vôbec nepredloží podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, príp. ich nesprístupní. Obdobne možno vyvodiť princíp potenciality z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, kedy súd

pri určovaní výživného prihliadne na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča v prípade vzdania sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu príp. v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré povinný na seba berie na ne neprihliada. Je preto pri určovaní výživného dôležitý príjem, ktorý by povinný rodič mohol dosahovať, ak sa jeho príjem javí ako nepravdivý z vyššie uvedených dôvodov. V danom prípade boli zo strany otca resp. súdu inak predložené doklady (daňové priznania, výpisy z účtu otca, resp. súd si mal vyžiadať chýbajúce podklady a odstrániť prípadné rozpory výsluchom účastníkov konania). Okresný súd pôvodne žiadal o poskytnutie ďalších dokladov tretí subjekt – JAMEN-STAV s.r.o a napriek tomu, že tento si svoju povinnosť nesplnil, okresný súd mal nevyužiť všetky procesné prostriedky na získanie uvedených dokladov (napr. aj pod hrozbou poriadkovej pokuty). Okresný súd preto nesprávne postupoval, keď zamietol ďalšie dokazovanie s poukazom nato, že treba vychádzať z potenciálneho príjmu, keďže podľa okresného súdu otec zatajuje svoje príjmy. Okresný súd taktiež zle vyhodnotil skutočnosť platieb na otcovom účte, keď zanedbal svoju povinnosť vykonať v rámci vyšetrovacej zásady dokazovanie prostredníctvom výsluchu otca na uvedené platby a ich dôkladné vyhodnotenie.

17. Otec v r. 2019 podľa daňového priznania a potvrdení o zaplatenej dani (na č. I. 158 a na č. I. 681 spisu) mal príjem z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru a zo živnosti v celkovej výške 18.720,76 eur. Zároveň zaplatil daň 623,66 eur, poisťné 96,37 eur a 604,57 eur. Keďže otec nevedel vysvetliť čo tvoria jeho výdavky podľa daňového priznania pokiaľ ide o nevyhnutnosť (viď výpoveď otca zachytená v zápisnici zo dňa 03.12.2020 na čl. 164 spisu a výpoveď otca na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. I. 621 spisu), odvolací súd na ne neprihliadol v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine a vychádzal z právnej domnienky akoby tieto výdavky neexistovali. Ustálil tak čistý príjem otca v r. 2019 vo výške 17.396,16 eur (18.720,76 eur – 623,66 eur – 96,37 eur – 604,57 eur = 17.396,16 eur), ktorý mesačne činí sumu 1.449,68 eur (17.396,16 eur : 12 mesiacov = 1.449,68 eur). Ako ďalej vyplynulo z dokazovania pri výsluchu, otec požičal svojej partnerke K. J. sumu vo výške približne 15.000,- eur až 18.000,- eur (viď výpoveď otca na pojednávaní dňa 03.12.2020 na č. I. 165 spisu), ktorá táto mala vracať po 380,- eur mesačne. V r. 2019 podľa výpisov z účtov otec obdržal od partnerky sumu 120,- eur na podnikateľský účet a 80,- eur na súkromný účet t. j. spolu 200,- eur (viď výpis z podnikateľského účtu otca č. A. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX na č. I. 239 spisu a nasl. a na súkromnom účte otca č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na č. I. 254 a nasl. spisu).

18. Pokiaľ sa jedná o majetkové pomery otca v r. 2019 vlastnil 2-izbový byt v hodnote 77.000,- eur. Závazky mal za úver vo I. z r. 2017 vo výške 1.590,- eur s mesačnou splátkou 27,74 eur, deklaroval pôžičky od brata G. B. v r. 2017 a r. 2018 sumu 4.000,- eur a leasing z r. 2017 za osobné motorové vozidlo zn. Škoda Kodiaq, kde platil mesačne 473,82 eur. Otec platil výdavky 150,- eur mesačne na bývanie. Odvolací súd nepovažoval za nevyhnutné výdavky na úver od I. s mesačnou splátkou 27,74 eur ani pôžičky od G. B., nakoľko otec neodôvodnil na aký účel boli použité a akým spôsobom boli hradené. Považoval za nevyhnutné zohľadniť otcovi z nevyhnutných výdavkov na bývanie 150,- eur mesačne, primeraných výdavkov na stravu, ktorú odvolací súd určil v r. 2019 na 240,- eur mesačne (8,- eur denne x 30 dní = 240,- eur), 20,- eur mesačne na hygienu a drogériu a 50,- eur na oblečenie a obuv. Úvahu okresného súdu o posúdení výdavkoch na motorové vozidlo otca odvolací súd považoval za opodstatnenú. Rovnako totiž nevyhodnotil výdavky otca na osobné motorové vozidlo zn. Škoda Kodiaq vo výške 36.000,- eur za nevyhnutné v celej výške, keďže otec deklaroval, že používa síce osobné motorové vozidlo na dochádzanie do práce, ale že na tento účel mu postačovalo aj osobné motorové vozidlo menšie a lacnejšie, než je najväčší model spoločnosti Škoda. Mal tak za dostatočné výdavky na zaobstaranie osobného motorového vozidla do 20.000,- eur. Nepovažoval za relevantné otcove argumenty v odvolaní, že len auto v cenovej kategórii 36.000,- eur je kvalitné a preto ho potreboval, keďže aj v autách v nižšej cenovej kategórii sa nachádzajú kvalitné modely, ktoré postačujú na dopravu otca do miesta výkonu jeho povolania. Nakoľko otec zaplatil akontáciu v sume 14.400,- eur, bola tak postačujúca na úhradu zvyšku sumy do 20.000,- eur menšia splátka. Podľa úvahy súdu cca 200,- eur mesačne, pričom výdavky nad túto sumu považoval za nie nevyhnutné v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine, keďže v prevažujúcej sume sa jedná o výdavok nie nevyhnutný pre udržanie príjmu otca z jeho živnosti, ktorý by bol prioritným pred jeho vyživovacou povinnosťou voči maloletým deťom. Pri príjme otca tak prihliadal, akoby k výdavkom nad 200,- eur mesačne v prípade splátky za osobné motorové vozidlo nedošlo. Podľa odvolacieho súdu rodič je povinný v súlade s § 62 ods. 5 Zákona o rodine svoje nie nevyhnutné výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené. Po odpočítaní vyššie súdom zohľadnených nevyhnutných výdavkov tak otcovi v r. 2019 zostávala mesačne k dispozícii suma 789,86 eur (t. j. 1449,68 eur – 150,- eur – 240,- eur – 200,- eur – 20,- eur – 50,- eur = 789,68 eur).

19. Ako odvolací súd ďalej zistil, príjem otca v r. 2020 podľa daňového priznania za r. 2020 činil 7.428,46 eur (viď č. l. 196 spisu) (t. j. zo živnosti 7.306,50 eur a z dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru vo výške 121,69 eur). Otec zaplatil poistné 16,23 eur a 664,31 eur, daň neplatil a daňový preplatok predstavoval 20,04 eur. Otec navyše poberal pomoc pre podnikateľov z Úradu práce a sociálnych vecí v Martine (ďalej len „ÚPSVaR Martin“) vo výške 1.620,- eur zistený z výpisov z účtu. Takto jeho príjem činil spolu v čistom 8.387,92 eur (po odpočítaní odvodov). Odvolací súd neprihliadol na uplatnené výdavky otca v daňovom priznaní za r. 2020 vo výške 5.378,- eur, nakoľko otec ich nevedel odôvodniť a súdu ich nevyhnutnosť nijako nevysvetlil (viď výpoveď otca v zápisnici zo dňa 03.12.2020 na čl. 164 spisu a na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. l. 621 spisu). Súd preto na ne neprihliadol v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine a vychádzal z právnej domnienky akoby tieto výdavky neexistovali keďže sa nejedná o nevyhnutné výdavky v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine. K takto určenému príjmu otca, odvolací súd započítal aj platby na účtoch otca od G. J. a K. J. vo výške 610,- eur, ako aj platby bez uvedenia platiteľa (keďže z výpovede otca na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. l. 622 spisu vyplynulo, že sa jednalo o platby partnerky otca z poskytnutej pôžičky na podnikateľskom účte č. A. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX na č. l. 239 a nasl. spisu a na súkromnom účte otca č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na č. l. 254 a nasl. spisu) a platby partnerky otca na súkromnom účte otca vo výške 8.314,78 eur. Ďalej k príjmom otca započítal aj platby na jeho súkromnom účte zo dňa 08.12.2020 od odosielateľov L. H. vo výške 213,80 eur (kde otec v rámci výsluchu na pojednávaní dňa 21.11.2023 na strane 5 zápisnice na č. l. 646 spisu uviedol, že išlo o platby za jeho brigády), dňa 01.07.2020 H. E. 30,- eur (ktoré otec nevedel nijako odôvodniť viď výsluch otca, zápisnica zo dňa 21.11.2023 na č. l. 646 spisu na strane 5 spisu), t. j. spolu platby z vrátenia pôžičiek vo výške 10.668,58 eur. Spolu tak čisté príjmy otca predstavujú 19.056,50 eur (8.387,92 eur + 10.668,58 eur = 19.056,50 eur), čo činí mesačne príjem 1.588,04 eur mesačne (19.056,50 eur : 12 mesiacov = 1.588,04 eur). Odvolací súd úvahou považoval za potrebné zohľadniť otcovi nevyhnutné výdavky na r. 2020 na bývanie 150,- eur mesačne, primerané výdavky na stravu na mesiac, ktorú určil vo výške 300,- eur mesačne, keď zvýšil sumu 8,- eur na deň za r. 2019 na sumu 10,- eur za rok 2020 (t. j. 10,- eur denne x 30 dní = 300,- eur), 20,- eur mesačne na hygienu a drogériu, 50,- eur mesačne na oblečenie a obuv a 200,- eur splátku mesačne na auto. Po odpočítaní takto určených nevyhnutných výdavkov otcovi v roku 2020 zostávala mesačne k dispozícii suma 868,04 eur (t. j. 1.588,04 eur – 150,- eur – 300,- eur – 200,- eur – 20,- eur – 50,- eur = 868,04 eur).

20. Čistý príjem otca podľa daňového priznania v r. 2021 (na č. l. 406 a nasl. spisu) bol odvolacím súdom zistený vo výške 7.991,24 eur (pozostávajúci z príjmov zo živnosti vo výške 11.108,- eur po odpočítaní zaplateného poistného 3.116,76 eur, pričom daň bola 0,- eur). Ďalej mal otec príjem z pomoci pre podnikateľov od ÚPSVaR Martin 5.100,- eur (zistený z výpisov z účtu), platby G. J. 420,- eur, platby identifikované od partnerky otca K. J. a platby bez uvedenia partnera, t. j. vrátenie pôžičky vo výške 11.510,- eur (na podnikateľskom účte č. A. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX na č. l. 571 a nasl. spisu a na súkromnom účte otca č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na č. l. 556 a nasl. spisu). Spolu tak jeho príjmy činili 19.501,24 eur t. j. mesačne 1.625,10 eur (19.501,24 eur : 12 mesiacov = 1.625,10 eur). Odvolací súd neprihliadol na uplatnené výdavky v daňovom priznaní za r. 2021 vo výške 9.781,56 eur, nakoľko otec ich nevedel odôvodniť a súdu ich nevyhnutnosť nijako nevysvetlil (viď výpoveď otca zachytený v zápisnici zo dňa 03.12.2020 na čl. 164 spisu a výpoveď otca na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. l. 621 spisu). Súd preto na ne neprihliadol v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine a vychádzal z právnej domnienky akoby tieto výdavky neexistovali, keďže sa nejedná o nevyhnutné výdavky v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine. Odvolací súd úvahou považoval za nevyhnutné zohľadniť otcovi nevyhnutné výdavky na r. 2021 na bývanie 150,- eur mesačne, primerané výdavky na stravu na mesiac na 360,- eur mesačne keď zvýšil sumu 10,- eur na deň za r. 2020 na sumu 12,- eur za r. 2021 (12,- eur denne x 30 dní = 360,- eur), 20,- eur mesačne na hygienu a drogériu, 50,- eur mesačne na oblečenie a obuv a 200,- eur mesačne splátku na auto. Po odpočítaní nevyhnutných výdavkov vo výške otcovi v r. 2021 zostávala mesačne k dispozícii suma 845,10 eur (t. j. 1.625,10 eur – 150,- eur – 360,- eur – 200,- eur – 20,- eur – 50,- eur = 845,10 eur).

21. Čistý príjem otca odvolací súd zistil podľa daňového priznania za r. 2022 (na č. l. 533 a nasl. spisu) vo výške 10.131,92 eur, t. j. hrubý príjem 13.229,- eur, s odpočítaním poistného 3.097,08 eur, pričom daň bola vo výške 0,- eur. Otec mal ďalej príjem z pomoci podnikateľov z ÚPSVaR Martin vo výške 4.050,- eur (na podnikateľskom účte č. A. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX na č. l. 571 a nasl. spisu) a príjem na súkromnom účte zo dňa 24.08.2022 G. P. D. 100,- eur, dňa 03.10.2022 G. Q. 65,- eur, dňa 18.10.2022 K. I. 115,- eur, vrátenie pôžičky zo strany partnerky otca na podnikateľskom účte otca 1.000,- eur a na

súkromnom účte otca 3.100,- eur (súkromný účet otca č. A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na č. I. 556 a nasl. spisu). Spolu tak otec mal príjem v sume 18.561,92 eur t. j. mesačne 1.546,82 eur (18.561,92 eur : 12 mesiacov = 1.546,82 eur). Odvolací súd neprihliadol na otcom uplatnené výdavky v daňovom priznaní za r. 2022 vo výške 11.034,48 eur, nakoľko otec ich nevedel odôvodniť a nejedná sa tak o nevyhnutné výdavky v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine. Otcovi boli taktiež poskytnuté platby za pozemku – platby R. S. 40.000,- eur, ktoré súd považoval za príjmy otca, ktoré sa mu vrátili v súvislosti so zaobstarávaním jeho nového bývania. Otec v r. 2022 predal byt, v ktorom naďalej býva (zistené z výpovede otca na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. I. 620 spisu). Naďalej býva v tomto byte so svojou priateľkou a hradí nájomné 300,- eur a priateľka hradí elektrinu, plyn a inkaso vo výške 250,- eur (zistené z výpovede otca na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. I. 620 spisu). Podľa úvahy odvolacieho súdu tak nevyhnutný náklad otca na bývanie predstavuje sumu 275,- eur, zohľadniac spoločný náklad na bývanie 550,- eur (nájom 300,- eur a platby s užívaním bytu 250,- eur, kde spolu sumu 550,- eur : 2 osoby = 275,- eur). Odvolací súd úvahou považoval za nevyhnutné zohľadniť otcovi nevyhnutné výdavky na r. 2022 na bývanie 275,- eur mesačne, z primeraných výdavkov na stravu na mesiac, ktorú určil úvahou na 390,- eur mesačne keď zvýšil sumu 12,- eur na deň za r. 2021 na sumu 13,- eur za r. 2022 (13,- eur denne x 30 dní = 390,- eur), 20,- eur mesačne na hygienu a drogériu, 50,- eur mesačne na oblečenie a obuv (pričom súd už nezapočítaval sumu mesačne 200,- eur splátku na auto, vzhľadom na to, že otec uvádzal, že auto je splatené). Po odpočítaní nevyhnutných výdavkov vo výške otcovi v r. 2022 zostávala mesačne k dispozícii suma 811,82 eur (t. j. 1.546,82 eur – 275,- eur – 390,- eur – 20,- eur – 50,- eur = 811,82 eur). Otec vlastnil sporiaci účet zo zostatkom vo výške 1.000,- eur na svoje meno a na meno syna so zostatkom 7.000 eur (výpoveď otca na pojednávaní dňa 27.10.2022 viď č. I. 620 spisu).

22. Pokiaľ išlo o osobné pomery matka detí mala v čase poslednej úpravy výživného v r. 2016 priemerný čistý mesačný príjem 863,11 eur (priemer z č. I. 41 spisu; t. j. /2.460,01 eur + 10.486,65 eur : 15 mesiacov = 863,11 eur). Nepoberala invalidný dôchodok. V BSM vlastnila s otcom rodinný dom a 2 motorové vozidlá.

23. Odvolací súd zistil, že v r. 2019 matka detí mala celkový mesačný príjem 1.373,54 eur. Tento pozostáva z platu 1.028,34 eur (viď č. I. 111 a č. I. 114 spisu, ročný príjem 12.340,05 eur : 12 mesiacov = 1.028,34 eur mesačne; za obdobie 10/2018 až 09/2019, základná hrubá mzda je 856,- eur mesačne, príjem je vrátane odmien – výkonnostné, hospodársky výsledok, odmena z fondu vedúceho) a invalidného dôchodku 345,20 eur (4.142,40 eur : 12 mesiacov = 345,20 eur na s. 116 spisu od 01.01.2019). Matka má od 18.04.2019 pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 65 % (zistené z potvrdenia na č. I. 657 spisu). Za obdobie od 01/2019 do 10/2020 príjem 1.070,- eur (na č. I. 149 spisu príjem 23.550,07 eur a daňový bonus 44,34 eur a neskôr 45,44 eur). Vlastnila 3 izbový byt zakúpený za sumu 110.000,- eur za finančné prostriedky za predaj rodinného domu v BSM predaného za sumu 270.000,- eur (zistené z výpovede matky v zápisnici zo dňa 27.10.2023 na č. I. 618 spisu) a 9-ročný osobný automobil značky BMW v cene 4.000,- eur, zakúpený pôvodne za sumu 8.000,- eur. Kúpa auta bola financovaná z predaja predchádzajúceho motorového vozidla (viď výpoveď matky v zápisnici zo dňa 27.10.2023 na č. I. 618 spisu). Bývanie platila vo výške 145,- eur mesačne, výdavky na zdravotnú starostlivosť 20,- - 25,- eur mesačne. Po odpočítaní zohľadnených nevyhnutných výdavkov za bývanie 145,- eur mesačne, 25,- eur mesačne za zdravotnú starostlivosť, odhadovaných primeraných výdavkov na stravu na mesiac, ktorú odvolací súd úvahou určil rovnako ako u otca na sumu 240,- eur mesačne (8,- eur denne x 30 dní = 240,- eur), mesačných výdavkoch 30,- eur na hygienu (pozn. odvolacieho súdu: zvýšených o 10,- eur vzhľadom na vyššie osobitné potreby ženy oproti mužovi) a drogériu, mesačne 50,- eur na oblečenie a obuv, činil čistý disponibilný príjem matky 883,54 eur (1.373,54 eur – 145,- eur – 25,- eur – 240,- eur – 30,- eur – 50,- eur = 883,54 eur).

24. V r. 2020 činila matkina priemerná mzda vrátane daňového bonusu vo výške 1.083,69 eur (zistené z potvrdenia na č. I. 149 a 214 spisu, za obdobie od 01/2020 do 10/2020 vo výške 11.022,92 eur a za obdobie od 11/2020 do 12/2020 vo výške 1.981,32 eur, zohľadniac výpoveď matky, že uvedená suma čistého príjmu je už vrátane daňového bonusu overená výpočtom z potvrdení o príjme t. j. spolu 13.004,24 eur : 12 mesiacov = 1.083,69 eur). Matka má invalidný dôchodok zvýšený od 01.01.2020 na sumu 355,30 eur (č. I. 657 z druhej strany). Spolu tak príjem matky činil sumu 1.438,99 eur. Po odpočítaní zohľadnených nevyhnutných výdavkov za bývanie 145,- eur mesačne, 25,- eur mesačne za zdravotnú starostlivosť, odhadovaných primeraných výdavkov na stravu na mesiac, ktorú odvolací súd úvahou určil rovnako ako u otca na sumu 300,- eur mesačne (t. j. 10,- eur denne x 30 dní = 300,- eur), mesačných výdavkoch 30,- eur na hygienu (pozn. odvolacieho súdu: zvýšených o 10,- eur vzhľadom

na vyššie osobitné potreby ženy oproti mužovi) a drogériu, 50,- eur mesačne na oblečenie a obuv, činil čistý disponibilný príjem matky 893,99 eur (1.438,99 eur – 145,- eur – 25,- eur – 300,- eur – 30,- eur – 50,- eur = 893,99 eur).

25. Matkin čistý mesačný príjem vrátane daňového bonusu za r. 2021 odvolací súd ustálil po zaokrúhlení vo výške 1.117,08 eur (z č. l. 214 spisu od 01/2021 do 03/2021 vo výške 3.190,34 eur a z č. l. 404 spisu za obdobie od 04/2021 do 05/2022 vo výške 10.214,56 eur t. j. 13.404,90 eur : 12 mesiacov = 1.117,08 eur). Od 01.01.2021 matka zároveň poberala zvýšený invalidný dôchodok vo výške 364,60 eur (č. l. 658 spisu). Takto príjem matky spolu činil 1.481,68 eur. Po odpočítaní zohľadnených nevyhnutných výdavkov za bývanie 145,- eur mesačne, 25,- eur mesačne za zdravotnú starostlivosť, odhadovaných primeraných výdavkov na stravu na mesiac, ktorú odvolací súd úvahou určil rovnako ako u otca na sumu 360,- eur mesačne (12,- eur denne x 30 dní = 360,- eur), mesačných výdavkoch 30,- eur na hygienu (pozn. odvolacieho súdu: zvýšených o 10,- eur vzhľadom na vyššie osobitné potreby ženy oproti mužovi) a drogériu, mesačne 50,- eur na oblečenie a obuv, činil čistý disponibilný príjem matky 871,68 eur (1.481,68 eur – 145,- eur – 25,- eur – 360,- eur – 30,- eur – 50,- eur = 871,68 eur).

26. Odvolací súd mal preukázaný čistý mesačný príjem matky za obdobie r. 2022 vo výške 1.261,42 eur (keď vychádzal z č. l. 404 z Oznámenie o výške zárobku zamestnanca, výpočtom za obdobie od 01/2022 do 05/2022 vo výške 5.920,02 eur a na č. l. 576 spisu za obdobie od 06/2022 do 08/2023 vo výške 9.217,06 eur, t. j. spolu vo výške 15.137,08 eur : 12 mesiacov = 1.261,42 eur). Od 01.01.2022 matka poberala zvýšený invalidný dôchodok vo výške 369,40 eur mesačne (zistené z č. l. 658 p. v. spisu). Spolu tak čistý príjem matky tvoril sumu 1.630,82 eur (1.261,42 eur + 369,40 eur = 1.630,82 eur). Matka získala dňa 21.10.2022 medziúver z H. A. A. L. vo výške 47.000,- eur (viď Zmluva o úvere na bývanie na č. l. 589 spisu) ktorým spolu s pôžičkou od priateľa vo výške 30.000,- eur, pôžičkou od jej brata 60.000,- eur a darom od rodičov vo výške 10.000,- eur hradila kúpu bytu v sume 150.000,- eur ako investíciu pre deti. Matka spláca medziúver v sume 19,70 eur. Odvolací súd nezohľadnil tento výdavok ako nevyhnutný, keďže matka má vyriešenú bytovú otázku a preto ďalšie výdavky na zaobstaranie nehnuteľnosti nie sú potrebné. Preto naň neprihliadal. Po odpočítaní zohľadnených nevyhnutných výdavkov za bývanie 175,- eur mesačne (viď výpoveď matky na pojednávaní dňa 27.10.2023 na č. l. 618 spisu), elektrina 45,- eur, 25,- eur mesačne za zdravotnú starostlivosť, odhadovaných primeraných výdavkov na stravu na mesiac, ktorú odvolací súd úvahou určil rovnako ako u otca na sumu 390,- eur (13,- eur denne x 30 dní = 390,- eur), mesačných výdavkoch 30,- eur na hygienu (pozn. odvolacieho súdu: zvýšených o 10 eur vzhľadom na vyššie osobitné potreby ženy oproti mužovi) a drogériu, mesačne 50,- eur na oblečenie a obuv, činil čistý disponibilný príjem matky 915,82 eur (1.630,82 eur – 175,- eur – 45,- eur – 25,- eur – 390,- eur – 30,- eur – 50,- eur = 915,82 eur).

27. Pokiaľ sa jedná o pomery maloletého A., tento navštevoval v čase poslednej úpravy výživného v r. 2016 I. stupeň ZŠ. V tom čase boli zistené okresným súdom jeho náklady na krúžok v sume 100,- eur ročne, 30,- eur mesačne, 20,- eur školská jedáleň. V r. 2019 A. navštevoval II. stupeň ZŠ a v r. 2020 (od 01.09.2020) nastúpil na strednú školu ako odvolací súd zistil z výsluchu matky dňa 21.11.2023 zachyteného v zápisnici na č. l. 646 na strane 3 spisu. Výdavky A. boli matkou vyčíslené za r. 2019 na č. l. 152 spisu vo výške 562,50 eur a v r. 2020 na sumu 604,50 eur, ktoré matka odôvodňovala zvýšenými výdavkami za rozvoz na krúžky a turnaje, nákupom nových kopačiek a sálovej obuvi každý štvrtý mesiac, kúpy vitamínov a voľného času dieťaťa. Odvolací súd ich považoval len za čiastočne odôvodnené. Výdavky tak pozostávali z mesačnej sumy na stravu 180,- eur, liekov a vitamínov 15,- eur, oblečenia 70,- eur, obuvi 80,- eur, športových aktivít 80,- eur, spoločenského vyžitia 25,- eur, dovolenky 25,- eur, nájom za byt 3,- eur, elektrina 12,- eur, odpad 2,50 eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 2,- eur, poisťné 20,- eur, toner a papier do tlačiarne 7,- eur, školských výdavkov 15, eur, lekárskeho ošetrenia 10,- eur, vreckového 20,- eur, drogérie 10,- eur a kaderníka-holiča 10,- eur. Odvolací súd znížil podľa svojej úvahy výdavky na oblečenie na 50,- eur (ktoré zodpovedá výdavkom, ktoré súd zohľadnil aj u otca a matky), u obuvi vzhľadom na skutočnosť vykonávania športovej činnosti a užívania obuvi za zohľadnenia rastu dieťaťa, zotrval na sume uvádzanej matkou vo výške 50,- eur. Nezapočítaval do výdavkov maloletého ani výdavky v súvislosti s užívaním bytu (nájom za byt 3,- eur, elektrina 12,- eur, odpad 2,50 eur), nakoľko ich mal zohľadnené vo výdavkoch matky (a išlo by o duplicitné započítanie) a výdavkov na spoločenské vyžitie 25,- eur mesačne, nakoľko mal zato, že suma vreckového pokrýva aj tieto potreby. Takto ustálil výdavky maloletého A. vo výške 494,- eur mesačne (pozostávajúceho z mesačných výdavkov na stravu 180,- eur, lieky/vitamíny 15,- eur, oblečenie 50,- eur, obuv 50,- eur, športové aktivity 80,- eur, dovolenky 25,- eur, uskladnenie pupočníkovej krvi 2,- eur, poisťné 20,- eur, toner a papier do tlačiarne 7,- eur,

školské výdavky 15,- eur, lekárske ošetrovanie 10,- eur, vreckové 20,- eur, drogérie 10,- eur a kaderníka-holiča 10,- eur, t. j. spolu 494,- eur).

28. Pokiaľ sa jedná o výdavky na maloletú A. C., táto v čase poslednej úpravy výživného bola na I. stupni základnej školy. V tom čase boli u nej výdavky na školskú jedáleň 20,- eur, iné výdavky neboli zachytené v spise. V r. 2019 navštevovala II. stupeň ZŠ. Výdavky matkou vyčíslené (viď na č. I. 152 spisu) v r. 2019 v sume 470,50 eur a v r. 2020 v sume 510,50 eur považoval odvolací súd len za čiastočne odôvodnené. Matka uviedla výdavky v r. 2019 na A. C. ako mesačné výdavky za stravu 150,- eur, lieky a vitamíny 15,- eur, oblečenie 0,- eur, obuv 40,- eur, športové aktivity 35,- eur, spoločenské vyžitie 35,- eur, dovolenky 25,- eur, nájom za byt 3,- eur, elektrina 12,- eur, odpad 2,50 eur, výdavky na mobil 7,- eur, poisťné 20,- eur, jazyková škola 8,- eur, toner a papier do tlačiarne 7,- eur, školské výdavky 15,- eur, vreckové 20,- eur, drogérie 10,- eur a kaderníka 10,- eur. Odvolací súd znížil podľa svojej úvahy výdavky na oblečenie na 40,- eur zohľadniac, že potreby dievčaťa sú síce vo všeobecnosti vyššie, ale maloletá ešte nie je vo veku blízkom dospelého človeka a obuv na 20,- eur, vzhľadom na skutočnosť, že maloletá na rozdiel od brata nevykonáva obdobnú športovú činnosť (futbal), kde sú zvýšené výdavky. Nezapočítaval do výdavkov maloletej ani výdavky v súvislosti s užívaním bytu nájom za byt 3,- eur, elektrina 12,- eur, odpad 2,50 eur, nakoľko ich mal zohľadnené vo výdavkoch matky a išlo by o duplicitné započítanie a výdavkov na spoločenské vyžitie 25,- eur mesačne majú zato, že suma vreckového u maloletej pokrýva aj tieto potreby. Takto ustálil výdavky maloletú A. vo výške 367,- eur mesačne (pozostávajúceho z mesačných výdavkov na stravu 150,- eur, lieky/vitamíny 15,- eur, oblečenia 40,- eur, obuvi 20,- eur, športových aktivít 35,- eur, dovolenky 25,- eur, poisťného 20,- eur, toner a papier do tlačiarne 7,- eur, školských výdavkov 15,- eur, vreckového 20,- eur, drogérie 10,- eur a kaderníka 10,- eur, t. j. spolu 367,- eur).

29. U oboch rodičov od poslednej úpravy pomerov podľa § 78 Zákona o rodine došlo k zvýšeniu ich príjmov a zmene majetkových pomerov, keď otec mal v r. 2016 vykázaný ročný príjem zo športovej činnosti 4.300,- eur, t. j. 358,33 eur mesačne a následne už zo živnosti otec dosahoval v r. 2019 čistý príjem 17.396,16 eur, t. j. 1.449,68 eur mesačne. Pokiaľ išlo o matku, táto mala čistý mesačný príjem 863,11 eur, následne v r. 2019 došlo u nej k nárastu na sumu 1.373,45 eur, kde je už ale započítaný aj invalidný dôchodok matky, u ktorej došlo k zníženiu pracovnej schopnosti na 65 %. Zároveň u oboch rodičov došlo k zmene majetkových pomerov. Kým v r. 2016 disponovali spoločným rodinným domom a dvoma motorovými vozidlami, došlo k zmene, keď matka nadobudla 3-izbový byt, kde býva s deťmi. Následne zakúpila za pomoci úveru z H. L., pôžičky od brata a priateľa a finančného daru od rodičov ďalší byt, ktorý doposiaľ obývajú jej vlastníci, bez nájomného zohľadniac vybavenie bytu a teda matka z neho nemá zatiaľ majetkový prospech. U otca po zakúpení bytu, došlo následne k jeho predaju a tento má dobudovaný 2 izbový rodinný dom na 90 % (ako uviedol pri svojom výsluchu). Otec žije zatiaľ v spoločnej domácnosti v prenajatom byte (pôvodný byt, ktorý predal tretej osobe) s partnerkou (ktorej príjem nevedel uviesť). Matka žije v spoločnej domácnosti len s deťmi a má priateľa, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti. Odvolací súd tak mal zato, že obaja rodičia majú zabezpečené bývanie v dostatočnej miere. Porovnajúc zistené disponibilné príjmy oboch rodičov, keď ich situácia v r. 2019 bola taká, že otec mal k dispozícii sumu vo výške 789,86 eur a matka 883,54 eur (t. j. o 93,68 eur), v r. 2020 mal otec disponibilný príjem 1.588,04 eur mesačne a matka mala tento príjem vo výške 893,99 eur (t. j. otec vyšší disponibilný príjem o 694,05 eur), v r. 2021 mal otec k dispozícii čistý disponibilný príjem 845,10 eur a matka mala tento vo výške 871,68 eur (t. j. vyšší o 26,58 eur), v r. 2022 mal otec čistý disponibilný príjem vo výške 811,82 eur a matka 990,82 eur (t. j. vyšší o 179,- eur), možno na účely posudzovania vyživovacej povinnosti konštatovať, že disponibilný príjem matky s výnimkou v r. 2020, kedy otec profitoval finančnými prostriedkami z vrátenej pôžičky z finančných prostriedkov v rámci BSM, bol vyšší o sumu od 26,58 eur do necelých 179,- eur. Odvolací súd však zohľadnil aj to, že matka dosahuje tento príjem zvýšeným pracovným úsilím, keďže z potvrdení o príjme vyplýva, že často dosahuje rôzne výkonnostné bonusy a poskytuje osobnú starostlivosť o deti v súlade s § 62 ods. 4 Zákona o rodine, aj keď vzhľadom na vek detí v značne zmenšenom rozsahu. Výdavky na maloletého A., ktoré súd považoval za odôvodnené až do výšky 494,- eur, podľa odvolacieho súdu sú v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmenou pomerov u maloletého, ktorá umožňuje zvýšenie výživného. Keďže zároveň došlo u neho k zmene a to nástupu do II. stupňa ZŠ a zistené výdavky v čase poslednej úpravy výživného u maloletého boli len vo výške 150,- eur. Pri prihliadnutí na okolnosť čiastočne vyššieho príjmu matky, zohľadňujúc aj skutočnosť, že v prípade maloletého nejde už o dieťa vo veku vyžadujúce takú veľkú osobnú starostlivosť, odvolací súd považoval za primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca (s pomerom najmä na čistý disponibilný príjem otca pohybujúci sa od 789,96 eur do 871,68 eur) v porovnaní so schopnosťami, možnostami a majetkovými pomermi matky (najmä

na čistý disponibilný príjem matky pohybujúci sa od 883,54 eur do 915,82 eur) podľa § 62 ods. 2, 4 Zákona o rodine, prispievať na výživné sumou 200,- eur mesačne od podania návrhu t. j. od 22.10.2019. Zároveň odvolací súd v zmene výroku sa nestotožnil v úvahou okresného súdu, ktorý zvýšil výživné na A. od 01.01.2022 na sumu 220,- eur v súvislosti s vojnou na Ukrajine a zvýšenými všeobecnými výdavkami, nakoľko k zvýšeniu výdavkov by tak logicky muselo dôjsť aj u otca, čo by znížovalo jeho disponibilný príjem. Na druhej strane za zmenu pomerov u maloletého A. možno považovať nástup na strednú školu, kedy dochádza k zvýšeniu nákladov v súvislosti s dochádzkou a školskými potrebami v odhadovaných zvýšených výdavkoch o 40,- eur ktorá zohľadniac schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, viedla odvolací súd k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca o sumu 20,- eur (ako cca polovicu nákladov zo zvýšených nákladov 40,- eur) na maloletého odo dňa nástupu na strednú školu od 01.09.2022 na sumu 220,- eur. Pokiaľ matka dávala odvolaciemu súd v záverečnej reči aj na zváženie možnosť priznať vyššie výživné, odvolací súd sa s týmto návrhom nestotožnil. Považoval za dostatočné zvýšenie výživného otca na 220,- eur vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery, prihliadnuc nato, že takto určené výživné dosahuje takmer polovicu výdavkov maloletého, pričom pravidelne matka dosahuje vyšší príjem než otec a ako je odvolaciemu súdu známe z jeho činnosti matka, ako rodič, ktorému je zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti, poberá ako každý takýto rodič aj prídavky na každé dieťa 60,- eur od 01.01.2023 (v r. 2022 to bolo od 01.01.2022 suma 25,88 eur a od 01.07.2022 vo výške 30,- eur) a v rámci príjmu aj daňový bonus. Takto spolu s prídavkami sú pokryté výdavky dieťaťa v sume 280,- eur, pričom aj matka ako rodič dieťaťa má v súlade s § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine povinnosť podieľať sa na výžive maloletého dieťaťa a preto jej podiel na zvyšku výdavkov dieťaťa zohľadniac aj osobnú starostlivosť by mal dosahovať aspoň 40% s prihliadnutím nato, že vzhľadom na vek A. (blízky veku dospeléj osoby) nejde o dieťa vyžadujúce si takú veľkú úroveň osobnej starostlivosti. Podiel matky na výživnom na maloletého A. vo výške 217,- eur považoval odvolací súd za adekvátny.

30. Pokiaľ sa jednalo o výdavky na maloletú A. C., ktoré súd považoval za odôvodnené až do výšky 367,- eur, podľa odvolacieho súdu došlo k zmene pomerov maloletej v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá umožňuje zvýšenie výživného, keďže maloletá v čase poslednej úpravy výživného navštevovala I. stupeň ZŠ, kde boli zistiteľné výdavky okolo 20,- eur a v čase podania návrhu maloletá navštevuje II. stupeň ZŠ. Taktiež pri prihliadnutí na okolnosť čiastočne vyššieho príjmu matky, zohľadňujúc aj skutočnosť, že v prípade maloletej nejde už o dieťa vo veku vyžadujúce takú veľkú osobnú starostlivosť zo strany matky, mal za primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca (najmä na čistý disponibilný príjem otca pohybujúci sa od 789,96 eur do 871,68 eur) pri porovnaní so schopnosťami, možnostami a majetkovými pomermi matky (najmä na čistý disponibilný príjem matky pohybujúci sa od 883,54 eur do 915,82 eur) podľa § 62 ods. 2, 4 Zákona o rodine, prispievať zvýšením výživným v sume 160,- eur mesačne od podania návrhu t. j. od 22.10.2019. Zároveň odvolací súd v zmene výroku sa nestotožnil v úvahou okresného súdu, ktorý zvýšil výživné na A. C. od 01.01.2022 na sumu 180,- eur v súvislosti s vojnou na Ukrajine a všeobecným zvýšením výdavkov, nakoľko k zvýšeniu výdavkov by tak muselo dôjsť logicky aj u otca, čo vzhľadom nato, samo o sebe nie je dôvodom zvýšenia výživného. U maloletej tak nedošlo k zmene pomerov v súvislosti s nástupom na strednú školu ako u jej brata a preto v čase rozhodovania súdu nebol dôvod pre zvýšenie tejto vyživovacej povinnosti. Hoci matka dala na uváženie odvolaciemu súd v záverečnej reči aj možnosť priznať vyššie výživné, odvolací súd sa s týmto návrhom nestotožnil. Považoval za dostatočné zvýšenie výživného otca vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery, prihliadnuc nato, že pravidelne matka dosahuje vyšší príjem než otec a zohľadnil aj to, že matka navyše poberá aj prídavky na deti a teda na maloletú A. C. vo výške 60,- eur (od 01.01.2023), ako je odvolaciemu súdu známe z jeho činnosti. V prípade maloletej A. C. taktiež už nejde o dieťa nízkeho veku vyžadujúce si značnú osobnú starostlivosť matky, preto pri prihliadnutí na to, že výživné otca spolu s prídavkami na deti činí 220,- eur (160,- eur + 60,- eur), sa javí aj pri mesačných výdavkoch na výživu dieťaťa vo výške 367,- eur, podiel matky na nákladoch dieťaťa vo výške 147,- eur (367,- eur – 220,- eur) ako adekvátny, ktorý by mal podľa úvahy odvolacieho súdu za daných okolností dosahovať aspoň 40 % z potrieb dieťaťa.

31. Odvolací súd nepovažoval za relevantnú námietku otca, že určené výživné na obe deti dosahuje 30 %, čo je v rozpore s ustálenou súdnou praxou. V tejto súvislosti aj súd poukazuje na Ministerstvom spravodlivosti SR pripravovanú metodiku určovania výživného, ktorá bola vypracovaná aj posudzovaním ustálenej praxe súdov v SR pri určovaní výživného na maloleté deti. V prípade dvoch detí, kde jedno z detí navštevuje strednú školu a druhé dieťa ZŠ II. stupňa dosahuje odporúčaný percentuálny výpočet výživného z celkového čistého príjmu rodiča (t. j. nie príjmu po odpočítaní nákladov) spolu 34 % (18 % dieťa navštevujúce strednú školu + 16 % dieťa navštevujúce II. stupeň ZŠ).

32. Pokiaľ otec detí v odvolaní namietal aj skutočnosť, že sa nestretáva s deťmi z dôvodu, že podľa neho dochádza k ovplyvňovaniu detí zo strany matky, toto samo o sebe nie je dôvodom preto, aby súd nezvýšil výživovaciu povinnosť. Maloleté deti sú už vo veku, kedy podľa názoru odvolacieho súdu nie sú deti ľahko manipulovateľné. Matka detí poukazovala nato, že napriek tomu, že viedla deti aby sa stretávali s otcom, otec nevhodným správaním k deťom spôsobil, že deti sa mu vyhýbajú. Matka uviedla, že otec si zobral vzorku od dcéry na test DNA a voči synovi je značne kritický, čo otec nepoprel. Odvolací súd mal zato, že otec má možnosť zlepšiť svoje rodičovské kompetencie na vybudovanie si lepšieho vzťahu s deťmi, pričom prvým krokom je aj zlepšenie vzájomného vzťahu k matke a vzájomnej komunikácie z úrovne bývalých partnerov na úroveň rodičov detí.

33. Čo sa týka určenia zameškaného výživného okresný súd pochybil, keď jeho výšku určil na obe deti celkovou sumou pre obe maloleté deti a rovnako aj výšku splátky. Aj z tohoto dôvodu bolo rozhodnutie okresného súdu nesprávne.

34. Ohľadne určenia zameškaného výživného odvolací súd vychádzal z toho, že otec zaplatil ku dňu vynesenia rozsudku okresného súdu navyše oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu (č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016) výživné v sume 880,- eur, čo vyplývalo podľa okresného súdu z nesporných tvrdení účastníkov konania a ktorá výška odvolaním nebola namietaná. Pre každé z detí tak prislúcha polovica t.j. 440,- eur nakoľko nebolo zrejme aká zaplatená suma výživného ktorému z maloletých detí patrí. Ďalej z výpisu z účtu matky (na č. I. 674 spisu) odvolací súd mal preukázané, že otec platil zvýšené výživné vo výške 400,- eur od 14.11.2022 do 20.11.2023. Odvolací súd bral do úvahy úhrady za 12 mesiacov, keďže rozhodoval o zaplatenom výživnom vzhladom nato, že sa platí mesiac vopred za december 2022 až november 2023 a teda už nezapočítaval platbu výživného uhradenú 20.11.2023, keďže tá je za platbu výživného v decembri a odvolací súd rozhodoval dňa 07.12.2023. Nakoľko bol otec detí zaviazaný predchádzajúcim rozsudkom (č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016) výživným na obe deti 250,- eur (130,- eur + 120,- eur) navyše zaplatil sumu 150,- eur (400,- eur – 250,- eur). Keďže opäť nebolo z jeho strany určené, ktorá suma z tejto celkovej prislúcha tomu ktorému dieťaťu odvolací súd prihliadol u každého z detí na sumu zaplatenú otcom v polovici t.j. sumu 75,- eur (150,- eur : 2). Za 12 mesiacov tak bola zo strany otca detí navyše zaplatená za uvedené obdobie od 14.11.2022 do 20.11.2023 suma 900,- eur na každé dieťa (12 mesiacov x 75,- eur). Celkove tak za rozhodné obdobie od podania návrhu t.j. 22.10.2019 do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu t.j. 07.12.2023 bola otcom detí navyše zaplatená suma 1.340,- eur (440,- eur + 900,- eur).

35. Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu otec mal zaplatiť výživné maloletému A. u ktorého došlo k zvýšeniu výživného zo sumy 130,- eur na sumu 200,- eur od 22.10.2019 t. j. od podania návrhu na súd a od 01.09.2021 na sumu 220,- eur. Za obdobie od 22.10.2019 (vrátane) do 31.10.2019 mala byť otcom doplatená k pôvodnému výživnému za október 2019 suma vo výške 22,60 eur (t. j. zvýšené výživné 200,- eur – pôvodné výživné 130,- eur = 70,- eur, 70 eur : 31 dní v mesiaci október = 2,26 eur, 2,26 eur x 10 dní = 22,60 eur). Ďalej za obdobie mesiacov november a december 2019 suma dlžného výživného 140,- eur (t. j. zvýšené výživné 200,- eur – pôvodné výživné 130,- eur = 70,- eur x 2 mesiace). Za r. 2020 činí suma zameškaného výživného 840,- eur, t. j. 12 mesiacov x 70 eur. Za obdobie od januára do augusta r. 2021 je suma zameškaného výživného 560,- eur, t. j. 8 mesiacov x 70,- eur. Za obdobie od septembra 2021 do decembra 2021 je suma zameškaného výživného 360,- eur, t. j. 4 mesiace x 90 eur, keďže zvýšené výživné 220,- eur – pôvodné výživné 130,- eur = 90,- eur. Za r. 2022 suma je suma zameškaného výživného 1.080,- eur, t. j. 12 mesiacov x 90,- eur. Za obdobie od januára do novembra r. 2023 je suma zameškaného výživného 990,- eur, t. j. 11 mesiacov x 90,- eur. Spolu tak suma zameškaného výživného na maloletého A. činí od 22.10.2019 do novembra 2023 sumu vo výške 3.992,60 eur (t. j. 22,60 eur + 140,- eur + 840,- eur + 560,- eur + 360,- eur + 1.080,- eur + 990,- eur = 3.992,60 eur). Takto dlžné výživné na A. predstavuje sumu vo výške 2.652,60 eur, ako výsledok po odpočítaní od dlžného výživného 3.992,60 eur sumy navyše zaplatenej otcom na jedno dieťa 1.340,- (440,- eur + 900,- eur vid' bod 34. odôvodnenia tohto rozsudku).

36. Zameškané výživné na maloletého A. vo výške 2.652,60 eur súd povolil otcovi v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať v splátkach po 80,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky včas k rukám matky, zohľadniac otcove príjmové a majetkové

pomery ako aj nevyhnutnosť, aby došlo k splateniu dlžného výživného v primeranej lehote do 3 rokov akceptovanej súdnou praxou.

37. U A. C. u ktorej došlo k zvýšeniu výživného zo sumy 120,- eur na sumu 160,- eur od 22.10.2019 (vrátane) do 31.10.2019 malo byť otcom doplatené k pôvodnému výživnému suma 12,90 eur (t. j. za 10 dní, zvýšené výživné 160,- eur – pôvodné výživné 120,- eur = 40,- eur, 40,- eur : 31 dní v mesiaci október = 1,29 eur, 1,29 eur x 10 dní = 12,90 eur). Ďalej za obdobie mesiacov november a december 2019 suma 80,- eur, t. j. 2 mesiace x 40,- eur. Za r. 2020 činí suma výživného 480,- eur, t. j. 12 mesiacov x 40,- eur. Za r. 2021 je suma výživného 480,- eur, t. j. 12 mesiacov x 80,- eur. Za r. 2022 suma je suma výživného 480,- eur, t. j. 12 mesiacov x 40,- eur. Za obdobie od januára do novembra r. 2023 je suma výživného 440,- eur, t. j. 11 mesiacov x 40,- eur. Spolu tak zameškané výživné na maloletú A. C. činí od 22.10.2019 do novembra 2023 sumu vo výške 1.972,90 eur (t. j. 12,90 eur + 80,- eur + 480,- eur + 480,- eur + 480,- eur + 440,- eur = 1.972,90 eur). Takto dlžné výživné na A. C. predstavuje sumu vo výške 632,90 eur, ako výsledok po odpočítaní od dlžného výživného 1.972,90 eur sumy navyše zaplatenej otcom na jedno dieťa 1.340,- eur (440,- eur + 900,- eur vid' bod 34. odôvodnenia tohto rozsudku).

38. Zameškané výživné na maloletú A. C. vo výške 632,90 eur súd povolil otcovi v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky včas k rukám matky, zohľadniac otcove príjmové a majetkové pomery ako aj nevyhnutnosť, aby došlo k splateniu dlžného výživného v primeranej lehote 3 rokov akceptovanej súdnou praxou.

39. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vo zvyšnej časti návrh matky detí zamietol ako neodôvodnený. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 21P/384/2015-74 zo dňa 03.03.2016 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti.

40. Vzhľadom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd nanovo rozhodol o trovách konania (prvoinštančných aj odvolacích), a to podľa § 52, § 58 CMP v spojení s § 396 ods. 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Nevidel dôvod na použitie výnimky podľa ustanovenia § 55 CSP. Pokiaľ matka detí na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 07.12.2023 navrhovala priznať jej nárok na náhradu trov konania, odvolací súd nepovažoval jej návrh za dôvodný. V tomto smere uvádza, keďže pokiaľ išlo o výšku požadovaného výživného matka bola v konaní rovnako ako otec len čiastočne úspešná. Matka argumentovala tým, že z dôvodu na strane otca dochádzalo k predlžovaniu celého konania, kedy mnoho pojednávaní muselo byť odročené z dôvodov na jeho strane, kedy sa nemohol zúčastniť pojednávania z pracovných povinností alebo nesplnil povinnosti, na ktoré ho súd vyzval. Uvedené okolnosti odvolací súd nepovažoval za také, aby podľa § 55 CMP bolo spravodlivé matke priznať náhradu trov konania. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje v nesporovom konaní výnimku zo všeobecného pravidla podľa § 52 CMP, podľa ktorého v zásade žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak CMP neustanovuje inak. Podľa § 55 CMP možno náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, pričom sa môže jednať o okolnosti týkajúce sa rôznych šikanózných návrhov, prípadne aj zavinenia niektorého z účastníkov, že konanie muselo prebehnúť. V danom prípade však obaja účastníci majú podiel na konaní tým, že nevedeli dospieť k dohode o primeranom zvýšení výživného resp. medzi nimi existuje konflikt o tejto otázke. Odvolací súd zároveň poukazuje nato, že právo zúčastniť sa pojednávania je súčasťou širšieho ústavného práva na súdnu ochranu upravenú v Ústave Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb.). Jeho výkon upravujú ďalej procesné predpisy najmä CSP a CMP, kde v § 183 CSP sú upravené aj dôvody odročenia pojednávania, ktoré pokiaľ prejednávaci súd vyhodnotí ako dôvodné, nemôže byť odročovanie pojednávania z týchto dôvodov považované za spravodlivú okolnosť podľa § 55 CMP, ktorá je spôsobilá priznať náhradu trov konania voči účastníkovi konania, ktorý nespôsobil toto odročenie konania. Zároveň pokiaľ ide o matkou všeobecne tvrdené obštrukcie zo strany otca, ktoré neboli matkou bližšie konkretizované, prichádzala by vo všeobecnosti do úvahy aplikácia § 54 CMP pre tzv. separované trovy, ktorého účastník, ktorý mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trovy konania, ktoré by inak nevznikli, je povinný ich nahradiť. Matka však nešpecifikovala, za ktoré konkrétne pojednávania došlo zavinením otca k vzniku ktorých trov, žiadala len priznať celkovo náhradu trov konania, čo vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto jej náhradu trov konania nepriznal.

41. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa

odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).